

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2016/445**ze dne 14. března 2016****o uplatňování možností a případů vlastního uvážení dostupných v rámci práva Unie (ECB/2016/4)**

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na nařízení Rady (EU) č. 1024/2013 ze dne 15. října 2013, kterým se Evropské centrální bance svěřují zvláštní úkoly týkající se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi ⁽¹⁾, a zejména na čl. 4 odst. 3, článek 6 a čl. 9 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 ⁽²⁾, a zejména na čl. 89 odst. 3, čl. 178 odst. 1, čl. 282 odst. 6, čl. 327 odst. 2, článek 380, čl. 395 odst. 1, čl. 400 odst. 2, čl. 415 odst. 3, čl. 420 odst. 2, čl. 467 odst. 3, čl. 468 odst. 3, čl. 471 odst. 1, čl. 473 odst. 1, čl. 478 odst. 3, čl. 479 odst. 1 a 4, čl. 480 odst. 3, čl. 481 odst. 1 a 5, čl. 486 odst. 6 a čl. 495 odst. 1 uvedeného nařízení,

s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 650/2014 ze dne 4. června 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o formát, strukturu, obsah a datum každoročního zveřejnění informací, které mají příslušné orgány zveřejnit podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽³⁾, a zejména na článek 2 uvedeného prováděcího nařízení a na jeho přílohu II,

s ohledem na nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/61 ze dne 10. října 2014, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o požadavek na úvěrové instituce týkající se krytí likvidity ⁽⁴⁾, a zejména na čl. 12 odst. 3, čl. 23 odst. 2 a čl. 24 odst. 4 a 5 uvedeného nařízení,

s ohledem na veřejnou konzultaci a analýzu provedenou v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) č. 1024/2013,

s ohledem na návrh Rady dohledu schválený v souladu s čl. 26 odst. 7 nařízení (EU) č. 1024/2013,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s článkem 132 Smlouvy o fungování Evropské unie je Evropská centrální banka (ECB) zmocněna přijímat nařízení. Článek 132 Smlouvy a článek 34 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále jen „statut ESCB“) odkazem na článek 25.2 statutu ESCB dále ECB svěřují normotvornou pravomoc v rozsahu nezbytném k plnění zvláštních úkolů týkajících se politik, které se vztahují k obezřetnostnímu dohledu nad úvěrovými institucemi.
- (2) Právo Unie obsahuje ve vztahu k obezřetnostním požadavkům na úvěrové instituce možnosti a případy vlastního uvážení, jež příslušné orgány mohou uplatnit.
- (3) ECB je v zúčastněných členských státech ve smyslu příslušných unijních právních předpisů příslušným orgánem pro účely provádění mikroobezřetnostních úkolů v rámci jednotného mechanismu dohledu podle nařízení (EU) č. 1024/2013 ve vztahu k úvěrovým institucím, které jsou klasifikovány jako významné v souladu s čl. 6 odst. 4 uvedeného nařízení a částí IV a čl. 147 odst. 1 nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17) ⁽⁵⁾. Má tedy veškerá práva a povinnosti, jež mají příslušné orgány podle příslušných unijních právních předpisů. ECB má zejména pravomoc uplatňovat možnosti a případy vlastního uvážení, které jsou k dispozici v právu Unie.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 185, 25.6.2014, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 11, 17.1.2015, s. 1.

⁽⁵⁾ Nařízení Evropské centrální banky (EU) č. 468/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví rámec spolupráce Evropské centrální banky s vnitrostátními příslušnými orgány a vnitrostátními pověřenými orgány v rámci jednotného mechanismu dohledu (nařízení o rámci jednotného mechanismu dohledu) (ECB/2014/17) (Úř. věst. L 141, 14.5.2014, s. 1).

- (4) ECB vykonává své úkoly v oblasti dohledu v rámci jednotného mechanismu dohledu, což by mělo zajistit, aby unijní politika týkající se obezřetnostního dohledu nad úvěrovými institucemi byla prováděna konzistentně a účinně, aby jednotná pravidla pro finanční služby byla na úvěrové instituce ve všech dotčených členských státech uplatňována stejně a aby nad těmito úvěrovými institucemi byl vykonáván dohled nejvyšší kvality. Při plnění svých úkolů v oblasti dohledu by ECB měla v plné míře zohledňovat různorodost úvěrových institucí a jejich velikost a obchodní modely, jakož i systémové výhody této různorodosti v bankovním sektoru Unie.
- (5) S cílem zajistit postupné sblížení výše kapitálu a obezřetnostních úprav definice kapitálu v rámci Unie a definice kapitálu podle práva Unie během přechodného období by kapitálové požadavky měly být zaváděny postupně.
- (6) Konzistentní aplikace obezřetnostních požadavků na úvěrové instituce v členských státech, které se účastní jednotného mechanismu dohledu, je zvláštním cílem nařízení (EU) č. 1024/2013 a nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17) a je svěřena ECB.
- (7) V souladu s nařízením (EU) č. 1024/2013 ECB uplatňuje všechny příslušné právní předpisy Unie a pokud tyto právní předpisy Unie sestávají ze směrnic, uplatňuje ECB vnitrostátní právní předpisy, jimiž se tyto směrnice provádějí. Pokud příslušné právní předpisy Unie sestávají z nařízení, která v současné době pro členské státy výslovně zakotvují možnosti a případy vlastního uvážení, ECB by měla uplatňovat rovněž vnitrostátní právní předpisy, na jejichž základě se možnosti a případy vlastního uvážení uplatňují. Tyto vnitrostátní právní předpisy by neměly ovlivnit plynulé fungování jednotného mechanismu dohledu, za něž ECB nese zodpovědnost.
- (8) Tyto možnosti a případy vlastního uvážení nezahrnují možnosti a případy vlastního uvážení, které mají k dispozici pouze příslušné orgány, k jejichž uplatnění má ECB výlučnou pravomoc a měla by je podle potřeby uplatňovat.
- (9) Při uplatňování možností a případů vlastního uvážení by ECB jako příslušný orgán měla zohledňovat obecné zásady práva Unie, zejména zásadu rovného zacházení, proporcionality a legitimního očekávání dohlížených úvěrových institucí.
- (10) Pokud se týká legitimního očekávání dohlížených úvěrových institucí, uznává ECB, že je třeba umožnit přechodná období v případech, kdy se uplatňování možností a případů vlastního uvážení ECB zásadně odchyluje od přístupu vnitrostátních příslušných orgánů před vstupem tohoto nařízení v platnost. Toto nařízení by mělo zavést odpovídající přechodná období zejména tehdy, když ECB uplatňuje své možnosti a případy vlastního uvážení ve vztahu k přechodným ustanovením vymezeným v nařízení (EU) č. 575/2013.
- (11) Čl. 143 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ⁽¹⁾ vyžaduje, aby příslušné orgány zveřejňovaly způsob, jakým provádějí možnosti a případy vlastního uvážení, které jsou k dispozici v právu Unie,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Toto nařízení vymezuje určité možnosti a případy vlastního uvážení, které byly příslušným orgánům svěřeny podle práva Unie v oblasti obezřetnostních požadavků na úvěrové instituce a které uplatňuje ECB. Použije se výhradně ve vztahu k úvěrovým institucím, které byly klasifikovány jako významné v souladu s čl. 6 odst. 4 nařízení (EU) č. 1024/2013 a částí IV a čl. 147 odst. 1 nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17).

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338).

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené v článku 4 nařízení (EU) č. 575/2013, článku 2 nařízení (EU) č. 1024/2013, článku 2 nařízení (EU) č. 468/2014 (ECB/2014/17) a článku 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61.

KAPITOLA I

KAPITÁL

Článek 3

Čl. 89 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013: Rizikové vážení a zákaz kvalifikovaných účastí mimo finanční sektor

Aniž by byl dotčen článek 90 nařízení (EU) č. 575/2013 a pro účely výpočtu kapitálových požadavků v souladu s částí třetí nařízení (EU) č. 575/2013, úvěrové instituce použijí rizikovou váhu 1 250 % na vyšší z těchto hodnot:

- a) vyšší kvalifikovaných účastí v podnicích uvedených v čl. 89 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 přesahující 15 % použitelného kapitálu úvěrové instituce; a
- b) celkovou vyšší kvalifikovaných účastí v podnicích uvedených v čl. 89 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 přesahující 60 % použitelného kapitálu úvěrové instituce.

KAPITOLA II

KAPITÁLOVÉ POŽADAVKY

Článek 4

Čl. 178 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013: Selhání dlužníka

Bez ohledu na vnitrostátní přístup před vstupem tohoto nařízení v platnost použijí úvěrové instituce standard „více než 90 dní po splatnosti“ na kategorie expozic uvedené v čl. 178 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 5

Čl. 282 odst. 6 nařízení (EU) č. 575/2013: Skupiny zajistitelných transakcí

V případě transakcí uvedených v čl. 282 odst. 6 nařízení (EU) č. 575/2013 použijí úvěrové instituce metodu oceňování podle tržní hodnoty vymezenou v článku 274 nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 6

Čl. 327 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013: Započtení

1. Úvěrové instituce mohou použít započtení pozice v konvertibilním cenném papíru proti kompenzující pozici v podkladovém nástroji ve smyslu čl. 327 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, pokud je splněna některá z těchto podmínek:

- a) vnitrostátní příslušný orgán přijal před 4. listopadem 2014 přístup, podle něhož se bere v úvahu pravděpodobnost toho, že určitý konvertibilní cenný papír bude konvertován; nebo

- b) vnitrostátní příslušný orgán stanovil před 4. listopadem 2014 kapitálový požadavek pro krytí možných ztrát při konverzi.
2. Přístupy, které vnitrostátní příslušné orgány přijaly podle odstavce 1, se použijí až do doby, než ECB přijme svůj vlastní přístup ve smyslu čl. 327 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 7

Článek 380 nařízení (EU) č. 575/2013: Upuštění od požadavků

V případě systémového selhání ve smyslu článku 380 nařízení (EU) č. 575/2013, které ECB potvrdí tak, že vydá veřejné prohlášení, se až do doby, než ECB vydá veřejné prohlášení, že situace uvedená v daném prohlášení je napravena, použijí tato ustanovení:

- a) úvěrové instituce nemusí splňovat kapitálové požadavky vymezené v člancích 378 a 379 nařízení (EU) č. 575/2013;
a
- b) selhání protistrany při vypořádání obchodu nebude považováno za selhání pro účely úvěrového rizika.

KAPITOLA III

VELKÉ EXPOZICE

Článek 8

Čl. 395 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013: Limity velkých expozic

Bez ohledu na vnitrostátní přístup před vstupem tohoto nařízení v platnost nesmí být limit hodnoty velké expozice ve smyslu čl. 395 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 nižší než 150 milionů EUR.

Článek 9

Čl. 400 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013: Výjimky

1. Expozice uvedené v čl. 400 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1 uvedeného nařízení v rozsahu 80 % nominální hodnoty krytých dluhopisů, jsou-li splněny podmínky uvedené v čl. 400 odst. 3 uvedeného nařízení.
2. Expozice uvedené v čl. 400 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 jsou vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1 uvedeného nařízení v rozsahu 80 % hodnoty expozice, jsou-li splněny podmínky uvedené v čl. 400 odst. 3 uvedeného nařízení.
3. Expozice úvěrové instituce uvedené v čl. 400 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 vůči podnikům popsaným v uvedeném ustanovení jsou z působnosti čl. 395 odst. 1 uvedeného nařízení zcela vyňaty, jsou-li splněny podmínky uvedené v čl. 400 odst. 3 uvedeného nařízení, které jsou dále upřesněny v příloze I tohoto nařízení, a pokud tyto podniky podléhají stejnému dohledu na konsolidovaném základě v souladu s nařízením (EU) č. 575/2013, směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES⁽¹⁾, nebo s rovnocennými standardy platnými ve třetí zemi, jak je dále uvedeno v příloze I tohoto nařízení.
4. Expozice uvedené v čl. 400 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 jsou zcela vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1 uvedeného nařízení, jsou-li splněny podmínky uvedené v čl. 400 odst. 3 uvedeného nařízení, jak je dále uvedeno v příloze II tohoto nařízení.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

5. Expozice uvedené v čl. 400 odst. 2 písm. e) až k) nařízení (EU) č. 575/2013 jsou zcela vyňaty z působnosti čl. 395 odst. 1 uvedeného nařízení a expoziční údaje uvedené v čl. 400 odst. 2 písm. i) jsou z působnosti čl. 395 odst. 1 uvedeného nařízení vyňaty až do výše maximálně povolené částky, jsou-li splněny podmínky uvedené v čl. 400 odst. 3 uvedeného nařízení.

6. Zda jsou splněny podmínky uvedené v čl. 400 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a v příslušné příloze tohoto nařízení, které jsou použitelné na konkrétní expozici, posuzují úvěrové instituce. ECB může toto posouzení kdykoli ověřit a může úvěrové instituce požádat, aby jí za tímto účelem předložily dokumentaci uvedenou v příslušné příloze.

7. Tento článek se uplatní pouze v případech, kdy příslušný členský stát neuplatnil možnost udělit částečně nebo v plném rozsahu výjimku pro konkrétní expozice, stanovenou v čl. 493 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.

KAPITOLA IV

LIKVIDITA

Článek 10

Čl. 415 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013: Povinnost podávat zprávy

Aniž by byla dotčena jiná zpravodajská povinnost a pokud tyto informace nebyly vnitrostátním příslušným orgánům již poskytnuty, předávají úvěrové instituce v souladu s čl. 415 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 ECB informace, které jsou podle vnitrostátních právních předpisů vyžadovány pro účely sledování souladu s vnitrostátními standardy platnými pro likviditu.

Článek 11

Čl. 420 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 a čl. 23 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: Odtok likvidity

Při posuzování odtoku likvidity v důsledku podrozvahových položek týkajících se financování obchodu, jak je uvedeno v čl. 420 odst. 2 a v příloze I nařízení (EU) č. 575/2013, a dokud ECB neurčí konkrétní sazby odtoku podle čl. 23 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, uplatní úvěrové instituce sazbu odtoku ve výši 5 %, jak je uvedeno v čl. 420 odst. 2 uvedeného nařízení a v čl. 23 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61. Odpovídající odtok se vykazuje v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 680/2014 ⁽¹⁾.

Článek 12

Čl. 12 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: Aktiva úrovně 2B

1. Úvěrové instituce, které v souladu se svými stanovami nemohou z náboženských důvodů držet úročená aktiva, mohou jako likvidní aktiva úrovně 2B zahrnout korporátní dluhové cenné papíry v souladu se všemi podmínkami uvedenými v čl. 12 odst. 1 písm. b) včetně odrážek ii) a iii) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61.

2. V případě úvěrových institucí uvedených v odstavci 1 může ECB pravidelně přezkoumávat požadavek uvedený v daném odstavci a umožnit odchylku od použití čl. 12 odst. 1 písm. b) odrážka ii) a iii) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, jsou-li splněny podmínky uvedené v čl. 12 odst. 3 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 680/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se stanoví prováděcí technické normy, pokud jde o podávání zpráv institucí pro účely dohledu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 191, 28.6.2014, s. 1).

Článek 13

Čl. 24 odst. 4 a 5 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61: Odtok stabilních retailových vkladů

Úvěrové instituce sazbou ve výši 3 % vynásobí objem stabilních retailových vkladů, které jsou kryty systémem pojištění vkladů, jak je uvedeno v čl. 24 odst. 4 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/61, za předpokladu, že Komise v souladu s čl. 24 odst. 5 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci vydala předchozí souhlas, který potvrzuje, že jsou splněny všechny podmínky uvedené v čl. 24 odst. 4.

KAPITOLA V

PŘECHODNÁ USTANOVENÍ NAŘÍZENÍ (EU) Č. 575/2013

Článek 14

Čl. 467 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013: Nerealizované ztráty při oceňování reálnou hodnotou

1. V průběhu období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2017 zahrnou úvěrové instituce do výpočtu položek svého kmenového kapitálu tier 1 pouze použitelný procentní podíl nerealizovaných ztrát ve smyslu čl. 467 odst. 1 nařízení (EU) 575/2013, včetně ztrát z expozic vůči ústředním vládám zařazených do kategorie „Realizovatelné“.
2. Pro účely odstavce 1 činí použitelný procentní podíl:
 - a) 60 % v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016 a
 - b) 80 % v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017.
3. Tímto článkem nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy platné před vstupem tohoto nařízení v platnost, pokud tyto předpisy stanoví použitelné procentní podíly vyšší než podíly uvedené v odstavci 2.

Článek 15

Čl. 468 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013: Nerealizované zisky při oceňování reálnou hodnotou

1. V průběhu období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2017 vyloučí úvěrové instituce z výpočtu položek svého kmenového kapitálu tier 1 použitelný procentní podíl nerealizovaných ztrát ve smyslu čl. 468 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, včetně zisků z expozic vůči ústředním vládám zařazených do kategorie „Realizovatelné“.
2. Pro účely odstavce 1 činí použitelný procentní podíl:
 - a) 40 % v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016 a
 - b) 20 % v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017.
3. Tímto článkem nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy platné před vstupem tohoto nařízení v platnost, pokud tyto předpisy stanoví použitelné procentní podíly, které jsou vyšší než podíly uvedené v odstavci 2.

Článek 16

Čl. 471 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013: Výjimky z odpočtů kapitálových investic do pojišťoven od položek kmenového kapitálu tier 1

1. V průběhu období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2018 nemusí úvěrové instituce odečítat kapitálové investice do pojišťoven, zajišťoven a pojišťovacích holdingových společností od položek kmenového kapitálu tier 1 v souladu s postupem vymezeným ve vnitrostátních právních předpisech, jsou-li splněny podmínky uvedené v čl. 471 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013.

2. Kapitálové investice do pojišťoven, zajišťoven a pojišťovacích holdingových společností jsou úvěrové instituce povinny od položek kmenového kapitálu tier 1 odečítat od 1. ledna 2019.
3. Tento článek se uplatňuje, aniž jsou dotčena rozhodnutí příslušného orgánu na základě čl. 49 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 17

Čl. 473 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013: Zavedení změn mezinárodního účetního standardu IAS 19

1. V průběhu období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2018 mohou úvěrové instituce do svého kmenového kapitálu tier 1 doplnit částku uvedenou v čl. 473 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, vynásobenou příslušným koeficientem ve výši:
 - a) 0,6 v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016;
 - b) 0,4 v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017;
 - c) 0,2 v období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018.
2. Tímto článkem nejsou dotčena předchozí rozhodnutí vnitrostátních příslušných orgánů, ani vnitrostátní právní předpisy platné před vstupem tohoto nařízení v platnost, pokud tato rozhodnutí či vnitrostátní právní předpisy institucím nedovolují do jejich kmenového kapitálu tier 1 doplnit částku uvedenou v odstavci 1.

Článek 18

Čl. 478 odst. 3 písm. a), c) a d) nařízení (EU) č. 575/2013: Použitelné procentní podíly pro odpočet od položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2

1. Pro účely čl. 478 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 činí použitelný procentní podíl:
 - a) 60 % v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016;
 - b) 80 % v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017;
 - c) 100 % od 1. ledna 2018.
2. Tento článek se nepoužije v případě odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku.
3. Tímto článkem nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy platné před vstupem tohoto nařízení v platnost, pokud tyto právní předpisy stanoví procentní podíly, které jsou vyšší než podíly uvedené v odstavci 1.

Článek 19

Čl. 478 odst. 3 písm. a) a b) nařízení (EU) č. 575/2013: Použitelné procentní podíly pro odpočet významných investic do subjektů finančního sektoru a odložených daňových pohledávek závislých na budoucím zisku od kmenového kapitálu tier 1

1. Pro účely čl. 478 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 činí použitelný procentní podíl pro účely čl. 469 odst. 1 písm. a) a c) uvedeného nařízení:
 - a) 60 % v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016;
 - b) 80 % v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017;
 - c) 100 % od 1. ledna 2018.

2. Pro účely čl. 478 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 činí použitelný procentní podíl:
 - a) 60 % v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016;
 - b) 80 % v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017;
 - c) 100 % od 1. ledna 2018.
3. Odchylně od odstavce 2 činí použitelný procentní podíl v případě, kdy podle čl. 478 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 vnitrostátní právní předpisy stanoví desetileté období pro postupný přechod:
 - a) 40 % v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016;
 - b) 60 % v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017;
 - c) 80 % v období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018;
 - d) 100 % od 1. ledna 2019.
4. Odstavce 2 a 3 se neuplatní v případě úvěrových institucí, které v době vstupu tohoto nařízení v platnost podléhají restrukturalizačním plánům schváleným Komisí.
5. Pokud úvěrovou institucí, která patří do oblasti působnosti odstavce 4, nabývá jiná úvěrová instituce nebo pokud s ní tato instituce fúzuje, přičemž restrukturalizační plán se stále uplatňuje beze změn, pokud se týká obezřetnostního zacházení s odloženými daňovými pohledávkami, vztahuje se výjimka obsažená v odstavci 4 na nabývající úvěrovou instituci, novou úvěrovou instituci vzniklou v důsledku fúze nebo na úvěrovou instituci začleňující původní úvěrovou instituci, a to ve stejném rozsahu, v němž se výjimka vztahovala na nabývanou, fúzující nebo začleňovanou úvěrovou instituci.
6. Na základě sledování stavu těchto úvěrových institucí může ECB přezkoumat používání odstavců 4 a 5 v roce 2020.
7. V případě nepředpokládaného zvýšení dopadu odpočtů ve smyslu odstavců 2 a 3, které ECB zhodnotí jako podstatné, bude úvěrovým institucím umožněno, aby nepoužívaly odstavec 2 nebo 3.
8. Pokud se odstavce 2 nebo 3 nepoužijí, mohou úvěrové instituce použít vnitrostátní právní předpisy.
9. Tímto článkem nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy platné před vstupem tohoto nařízení v platnost, pokud tyto právní předpisy stanoví procentní podíly, které jsou vyšší než podíly uvedené v odstavcích 1, 2 a 3.

Článek 20

Čl. 479 odst. 1 a 4 nařízení (EU) č. 575/2013: Uznání nástrojů a položek, které nelze považovat za menšinové podíly, v konsolidovaném kmenovém kapitálu tier 1

1. V průběhu období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2017 se použitelný procentní podíl položek uvedených v čl. 479 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, které by byly považovány za konsolidované rezervní fondy podle vnitrostátních opatření, kterými se provádí článek 65 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES⁽¹⁾, považuje za konsolidovaný kmenový kapitál tier 1 v souladu s níže uvedenými procentními podíly.
2. Pro účely odstavce 1 činí použitelný procentní podíl:
 - a) 40 % v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016 a
 - b) 20 % v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.)

3. Tímto článkem nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy platné před vstupem tohoto nařízení v platnost, pokud tyto právní předpisy stanoví procentní podíly, které jsou nižší než podíly uvedené v odstavci 2.

Článek 21

Čl. 480 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013: Uznání menšinových podílů a kvalifikovaného vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2 v konsolidovaném kapitálu

1. Ve smyslu čl. 480 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 činí hodnota použitelného koeficientu podle čl. 480 odst. 1 uvedeného nařízení v průběhu období od 1. ledna 2016 až 31. prosince 2017:

- a) 0,6 v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016 a
- b) 0,8 v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017.

2. Tímto článkem nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy platné před vstupem tohoto nařízení v platnost, pokud tyto právní předpisy stanoví koeficienty, které jsou vyšší než koeficienty uvedené v odstavci 1.

Článek 22

Čl. 481 odst. 1 a 5 nařízení (EU) č. 575/2013: Dodatečné filtry a odpočty

1. Pro účely uplatnění filtrů nebo odpočtů, které jsou požadovány podle vnitrostátních prováděcích opatření a na které odkazuje čl. 481 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, jsou-li splněny podmínky uvedeného ustanovení, činí použitelné procentní podíly v průběhu období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2017:

- a) 40 % v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016 a
- b) 20 % v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017.

2. V průběhu období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2017 uplatňují úvěrové instituce na částku, která zbyde po uplatnění filtru nebo odpočtu podle odstavce 1, postup podle vnitrostátních právních předpisů.

3. Tímto článkem nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy platné před vstupem tohoto nařízení v platnost, pokud tyto právní předpisy stanoví přísnější požadavky, než jsou požadavky uvedené v odstavci 1.

Článek 23

Čl. 486 odst. 6 nařízení (EU) č. 575/2013: Limity zachování právních účinků položek v rámci položek kmenového kapitálu tier 1, vedlejšího kapitálu tier 1 a kapitálu tier 2

1. Pro účely článku 486 nařízení (EU) č. 575/2013 činí použitelný procentní podíl:

- a) 60 % v období od 1. ledna 2016 do 31. prosince 2016;
- b) 50 % v období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017;
- c) 40 % v období od 1. ledna 2018 do 31. prosince 2018;
- d) 30 % v období od 1. ledna 2019 do 31. prosince 2019;
- e) 20 % v období od 1. ledna 2020 do 31. prosince 2020;
- f) 10 % v období od 1. ledna 2021 do 31. prosince 2021.

2. Tímto článkem nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy platné před vstupem tohoto nařízení v platnost, pokud tyto právní předpisy stanoví procentní podíly, které jsou nižší než podíly uvedené v odstavci 1.

Článek 24

Čl. 495 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013: Zacházení s akciovými expozicemi podle přístupu založeného na interním ratingu (IRB)

Kategorie akciových expozic, na které se vztahuje výjimka ze zacházení IRB v souladu s čl. 495 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, do 31. prosince 2017 zahrnují pouze ty kategorie akciových expozic, které ke dni 31. prosince 2013 již výjimku ze zacházení IRB využívaly, a to v souladu s článkem 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1556 ⁽¹⁾.

Článek 25

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 1. října 2016.
2. Článek 4 se použije od 31. prosince 2016. Článek 13 se použije od 1. ledna 2019.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 14. března 2016.

Za Radu guvernérů ECB

prezident ECB

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/1556 ze dne 11. června 2015, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro přechodné zacházení s akciovými expozicemi v rámci přístupu IRB (Úř. věst. L 244, 19.9.2015, s. 9).

PŘÍLOHA I

Podmínky pro posouzení vynětí z limitu velkých expozic v souladu s čl. 400 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a čl. 9 odst. 3 tohoto nařízení

1. Tato příloha se uplatňuje v případě výjimek z limitu velkých expozic podle čl. 9 odst. 3 tohoto nařízení. Pro účely čl. 9 odst. 3 se třetí země uvedené v příloze I prováděcího rozhodnutí Komise 2014/908/EU ⁽¹⁾ považují za rovnocenné.
2. Při posuzování, zda expozice uvedená v čl. 400 odst. 2 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 splňuje podmínky pro vynětí z limitu velkých expozic v souladu s čl. 400 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, musí úvěrové instituce zohlednit následující kritéria.
 - a) Pro účely posouzení, zda zvláštní povaha expozice, protistrany nebo vztahu mezi úvěrovou institucí a protistranou eliminují nebo snižují riziko expozice, jak je uvedeno v čl. 400 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, musí úvěrové instituce zohlednit, zda:
 - i) jsou splněny podmínky uvedené v čl. 113 odst. 6 písm. b), c) a e) nařízení (EU) č. 575/2013, zejména zda protistrana podléhá stejnému hodnocení rizik, měření rizik a stejným kontrolním postupům jako úvěrová instituce a zda jsou IT systémy integrovány nebo zda jsou alespoň zcela kompatibilní. Úvěrové instituce musí kromě toho zohlednit, zda v současné době neexistuje nebo se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící včasnému splacení expozice protistranou úvěrové institucí s výjimkou situace, kdy dochází k uplatňování ozdravných postupů nebo řešení krize a kdy musí být provedena omezení vymezená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽²⁾;
 - ii) navrhované expozice v rámci skupiny jsou odůvodněny strukturou financování skupiny;
 - iii) postup, na jehož základě se vydává rozhodnutí o schválení expozice vůči protistraně v rámci skupiny, jakož i postup pro sledování a přezkum, jež se v případě těchto expozic na individuální, případně konsolidované úrovni uplatňuje, jsou podobné postupům uplatňovaným v případě poskytování úvěrů třetím osobám;
 - iv) postupy úvěrové instituce v oblasti řízení rizik, IT systém a interní podávání zpráv úvěrové instituci umožňují průběžně kontrolovat a zajišťovat, aby velké expozice vůči podnikům ve skupině byly v souladu s její rizikovou strategií na úrovni právního subjektu, případně na konsolidované úrovni.
 - b) Pro účely posouzení, zda případné zbývající riziko koncentrace lze řešit jinými stejně účinnými prostředky, jako například pomocí opatření, postupů a mechanismů stanovených v článku 81 směrnice 2013/36/EU, jak je uvedeno v čl. 400 odst. 3 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, musí úvěrové instituce zohlednit, zda:
 - i) úvěrová instituce má na individuální úrovni, případně na konsolidované úrovni spolehlivé procesy, postupy a kontroly k zajištění toho, aby použití výjimky nevedlo ke vzniku rizika koncentrace, jež není v souladu s její rizikovou strategií a jež je v rozporu se zásadami řádného interního řízení likvidity v rámci skupiny;
 - ii) úvěrová instituce formálně posoudila riziko koncentrace, které vzniká z důvodu expozic v rámci skupiny, jako součást svého celkového rámce pro hodnocení rizik;
 - iii) úvěrová instituce má na úrovni právního subjektu, případně na konsolidované úrovni, rámec kontroly rizik, který přiměřeně sleduje navrhované expozice;
 - iv) vznikající riziko koncentrace bylo nebo bude jednoznačně identifikováno v rámci interního postupu úvěrové instituce pro hodnocení kapitálové přiměřenosti (ICAAP) a bude aktivně řízeno. Opatření, postupy a mechanismy k řízení rizika koncentrace budou posouzeny v rámci procesu dohledu a hodnocení;
 - v) je prokázáno, že řízení rizika koncentrace je v souladu s ozdravným plánem skupiny.

⁽¹⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/908/EU ze dne 12. prosince 2014 o rovnocennosti požadavků na dohled a regulaci v některých třetích zemích nebo územích pro účely zacházení s expozicemi podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 (Úř. věst. L 359, 16.12.2014, s. 155).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

3. Pro účely ověření, zda jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1 a 2, může Evropská centrální banka úvěrové instituce požádat, aby jí předložily následující dokumentaci.
- a) Dopis podepsaný zákonným zástupcem úvěrové instituce a schválený řídicím orgánem, v němž je uvedeno, že úvěrová instituce splňuje všechny podmínky pro udělení výjimky, jak je uvedeno v čl. 400 odst. 2 písm. c) a čl. 400 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.
 - b) Právní stanovisko vydané nezávislou externí třetí stranou nebo interním právním oddělením a schválené řídicím orgánem, které prokazuje, že neexistují žádné překážky bránící včasnému splacení expozic protistranou úvěrové instituci, které by vznikly v důsledku příslušných předpisů, včetně předpisů fiskálních, nebo závazných smluv.
 - c) Prohlášení, podepsané zákonným zástupcem a schválené řídicím orgánem, v němž je uvedeno, že:
 - i) neexistují žádné věcné překážky bránící včasnému splacení expozic protistranou úvěrové instituci;
 - ii) expozice v rámci skupiny jsou odůvodněny strukturou financování skupiny;
 - iii) postup, na jehož základě se vydává rozhodnutí o schválení expozice vůči protistraně v rámci skupiny, jakož i postup pro sledování a přezkum, jenž se v případě těchto expozic na úrovni právního subjektu a na konsolidované úrovni uplatňuje, jsou podobné postupům uplatňovaným v případě poskytování úvěrů třetím osobám;
 - iv) riziko koncentrace, které vzniká z důvodu expozic v rámci skupiny, bylo posouzeno jako součást celkového rámce úvěrové instituce pro hodnocení rizik.
 - d) Dokumentace podepsaná zákonným zástupcem a schválená řídicím orgánem, která potvrzuje, že úvěrová instituce používá stejné hodnocení rizik, měření rizik a kontrolní postupy jako protistrana a že postupy úvěrové instituce v oblasti řízení rizik, IT systém a interní podávání zpráv řídicímu orgánu umožňují průběžně sledovat výši velké expozice a její slučitelnost s rizikovou strategií úvěrové instituce na úrovni právního subjektu, případně na konsolidované úrovni a se zásadami řádného interního řízení likvidity v rámci skupiny.
 - e) Dokumentace prokazující, že ICAAP jednoznačně identifikuje riziko koncentrace vzniklé v důsledku velkých expozic v rámci skupiny a že toto riziko je aktivně řízeno.
 - f) Dokumentace prokazující, že řízení rizika koncentrace je v souladu s ozdravným plánem skupiny.
-

PŘÍLOHA II

Podmínky pro posouzení vynětí z limitu velkých expozic v souladu s čl. 400 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 a čl. 9 odst. 4 tohoto nařízení

1. Při posuzování, zda expozice uvedená v čl. 400 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 splňuje podmínky pro vynětí z limitu velkých expozic v souladu s čl. 400 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, musí úvěrové instituce zohlednit následující kritéria.
 - a) Pro účely posouzení skutečnosti, zda zvláštní povaha expozice, regionálního nebo ústředního orgánu nebo vztahu mezi úvěrovou institucí a regionálním nebo ústředním orgánem eliminují nebo snižují riziko expozice, jak je uvedeno v čl. 400 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, musí úvěrové instituce zohlednit, zda:
 - i) v současné době neexistuje nebo se nepředpokládá žádná podstatná věcná nebo právní překážka bránící včasnému splacení expozice protistranou úvěrové institucí s výjimkou situace, kdy dochází k uplatňování ozdravných postupů nebo řešení krize a kdy musí být provedena omezení vymezená ve směrnici 2014/59/EU;
 - ii) navrhované expozice jsou v souladu s běžným podnikáním úvěrové instituce a jejím obchodním modelem nebo jsou odůvodněny strukturou financování sítě;
 - iii) postup, na jehož základě se vydává rozhodnutí o schválení expozice vůči ústřednímu orgánu úvěrové instituce, jakož i postup pro sledování a přezkum, jenž se v případě těchto expozic na individuální, případně konsolidované úrovni uplatňuje, jsou podobné postupům uplatňovaným v případě poskytování úvěrů třetím osobám;
 - iv) postupy úvěrové instituce v oblasti řízení rizik, IT systém a interní podávání zpráv úvěrové instituci umožňují průběžně kontrolovat a zajišťovat, aby velké expozice vůči jejímu regionálnímu nebo ústřednímu orgánu byly v souladu s její rizikovou strategií.
 - b) Pro účely posouzení, zda případné zbývající riziko koncentrace lze řešit jinými stejně účinnými prostředky, jako například pomocí opatření, postupů a mechanismů stanovených v článku 81 směrnice 2013/36/EU, jak je uvedeno v čl. 400 odst. 3 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, musí úvěrové instituce zohlednit, zda:
 - i) úvěrová instituce má spolehlivé procesy, postupy a kontroly k zajištění toho, aby použití výjimky nevedlo ke vzniku rizika koncentrace, jež není v souladu s její rizikovou strategií;
 - ii) úvěrová instituce formálně posoudila riziko koncentrace, které vzniká z důvodu expozic vůči regionálnímu nebo ústřednímu orgánu, jako součást svého celkového rámce pro hodnocení rizik;
 - iii) úvěrová instituce má rámec kontroly rizik, který přiměřeně sleduje navrhované expozice;
 - iv) vznikající riziko koncentrace bylo nebo bude jednoznačně identifikováno v rámci interního postupu úvěrové instituce pro hodnocení kapitálové přiměřenosti (ICAAP) a bude aktivně řízeno. Opatření, postupy a mechanismy k řízení rizika koncentrace budou posouzeny v rámci procesu dohledu a hodnocení.
2. Kromě podmínek uvedených v odstavci 1 musí úvěrové instituce pro účely posouzení, zda je regionální nebo ústřední orgán, se kterým je úvěrová instituce sdružena v síti, odpovědný za hotovostní clearingové operace, jak je uvedeno v čl. 400 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, zohlednit, zda stanovy nebo společenská smlouva regionálního nebo ústředního orgánu výslovně obsahují tyto povinnosti, včetně:
 - a) tržního financování celé sítě;
 - b) clearingů likvidity v rámci sítě v rozsahu článku 10 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - c) poskytování likvidity přidruženým úvěrovým institucím;
 - d) absorpce přebytečné likvidity přidružených úvěrových institucí.

3. Pro účely ověření, zda jsou splněny podmínky uvedené v odstavci 1 a 2 může Evropská centrální banka úvěrové instituce požádat, aby jí předložily následující dokumentaci.
- a) Dopis podepsaný zákonným zástupcem úvěrové instituce a schválený řídicím orgánem, v němž je uvedeno, že úvěrová instituce splňuje všechny podmínky pro udělení výjimky, jak je uvedeno v čl. 400 odst. 2 písm. d) a čl. 400 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.
 - b) Právní stanovisko vydané nezávislou externí třetí stranou nebo interním právním oddělením a schválené řídicím orgánem, které prokazuje, že neexistují žádné překážky bránící včasnému splacení expozic regionálním nebo ústředním orgánem úvěrové instituci, které by vznikly v důsledku příslušných předpisů, včetně předpisů fiskálních, nebo závazných smluv.
 - c) Prohlášení, podepsané zákonným zástupcem a schválené řídicím orgánem, v němž je uvedeno, že:
 - i) neexistují žádné věcné překážky bránící včasnému splacení expozic regionálním nebo ústředním orgánem úvěrové instituci;
 - ii) expozice regionálního nebo ústředního orgánu jsou odůvodněny strukturou financování sítě;
 - iii) postup, na jehož základě se vydává rozhodnutí o schválení expozice vůči regionálnímu nebo ústřednímu orgánu, jakož i postup pro sledování a přezkum, jenž se v případě těchto expozic na úrovni právního subjektu a na konsolidované úrovni uplatňuje, jsou podobné postupům uplatňovaným v případě poskytování úvěrů třetím osobám;
 - iv) riziko koncentrace, které vzniká z důvodu expozic vůči regionálnímu nebo ústřednímu orgánu, bylo posouzeno jako součást celkového rámce úvěrové instituce pro hodnocení rizik.
 - d) Dokumentace podepsaná zákonným zástupcem a schválená řídicím orgánem, která potvrzuje, že úvěrová instituce používá stejné hodnocení rizik, měření rizik a kontrolní postupy jako regionální nebo ústřední orgán a že postupy úvěrové instituce v oblasti řízení rizik, IT systém a interní podávání zpráv řídicímu orgánu umožňují průběžně sledovat výši velké expozice a její slčitelnost s rizikovou strategií úvěrové instituce na úrovni právního subjektu, případně na konsolidované úrovni a se zásadami řádného interního řízení likvidity v rámci sítě.
 - e) Dokumentace prokazující, že ICAAP jednoznačně identifikuje riziko koncentrace vzniklé v důsledku velkých expozic vůči regionálnímu nebo ústřednímu orgánu a že toto riziko je aktivně řízeno.
 - f) Dokumentace prokazující, že řízení rizika koncentrace je v souladu s ozdravným plánem sítě.
-